CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

உள்ளுறை

		பக்கம்
1.	முன்னுரை	i
2.	அரிச்சந்திரவெண்பா	
	க. சுயம்வரகாண்டம்	1
	உ. சலம்வருகாண்டம்	25
	ந. யாககாண்டம்	46
	ச. மிருகயாத்திரைக்காண்டம்	56
	ரு. விசுவாமித்திரப் பிரவேசகாண்டம்	95
	சு. இராச்சியதானகாண்டம்	114
	எ. காசியாத்திரைக்காண்டம்	141
3.	குறிப்பு	159
4.	செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி	i
5.	பொருட்குறிப்பகராதி	v
6.	பிழையுந் திருத்தமும்	

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

ஸ்ரீ

அரிச்சந்திரவெண்பா

முன்னுரை.

சூரியவமிசத்தில் உதித்து அயோத்தியாபுரியிலிருந்து ஆண்ட பழைய பேரரசர்களுள், சத்தியநீதிநெறிகளில் தலை சிறந்த அரிச்சந்திர மகாராஜனைப் பற்றி அறியாதார் யாவர்? இவ்வேந்தனது உண்மை வரலாறுகள் யாவும் உலகம் அறிந்து போற்றுவனவாகும். ஐதரேயப் பிராம்மணம்போன்ற வேதப் பகுதிகளும், இவனையும்* இவன்மகன் ரோஹிதனையும் எடுத்துரைப்பன— எனின் இவனது பழைமை பெருமைகளைப் பற்றி வேறுகூறவும் வேண்டுமோ?

இவ்வேந்தர்பிரான் கடைப்பிடித்து ஒழுகிய சத்திய சீலசரிதத்தை மகாபுராணங்கள் வாயிலாகவும் நாம் அறியலாம். ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவான் அருளிய ஸ்காந்தபுராணத்தில் இவனது உபாக்கியானம் தனியாக விரித்து ஓதப்பட்டுளது.† இப்

* இப்பகுதியில், அரிச்சந்திரவரசன் குமாரன் ரோஹிதனுக்குப் பிரதியாக யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டப்பட்ட சுனச்சேபன் என்பான், வருணனைத் துதித்து ஆபத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டான் என்ற வரலாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது [ஸ்ரீ P. S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள் இயற்றிய 'வடமொழிநூல் வரலாறு' பக். 144.]

† 'அரிச்சந்திரன்சரிதை' என்ற தமிழ்வசன நூலொன்று இந்த உபாக்கியானத்திலிருந்து பெரும்பாலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாம். இதனை மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டுவெளியிட்டவர், சென்னைராஜதானி வித்யாசாலைத் தமிழ்ப் பிரதமபண்டிதராயிருந்த திருவல்லிக்கேணி சுதர்சனம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாசாரியர் என்பார்.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

பரதகண்டத்தே பலபிரதேசங்களிலும் அரிச்சந்திரசரிதையைக் கற்பதும் கேட்பதும் ஒரு புண்ணியப் பொழுதுபோக்காகவே கொண்டு மக்கள் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். இந்தச் சரிதையின் உள்ளிடான வரலாறுகளிற்சில, தேசந்தோறும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. நம் தமிழ் நாட்டவரும் இப்புண்ணிய கதையை அவாவுடன் அறிந்தும், நாடகமாக நடித்தும் போற்றி வந்தவர்களே. சத்தியநெறியானது நாட்டு மக்கள்மனங்களில் ஊன்றிவந்ததற்கு இக்கதையின் பிரசாரம் ஒரு சிறந்த காரணமென்றே சொல்லத்தகும். தமிழில் இச் சரிதம் செய்யுளுருவாகவும் முன்னோராற் பாடப்பட்டுள்ளது. *நல்லூர் வீரை ஆசுகவிராசர் என்பார் பாடிய 'அரிச்சந்திர புராணம்' என்ற காவியத்தின் சொற்பொருணயங்களைத் தமிழறிஞரெல்லாம் நன்கறிவர். அவ் வாசுகவிராசர்காலத்துப் புலவரொருவரால் அப்புராணநூன்முகப்பிற் பாடப்பட்ட பாயிரக் கவிகள் இங்குக் குறிப்பிடற்குரியன. அவை:—

"தண்கவிகைக் குருசிலரிச் சந்திரன்றன்
சரிதமதைத் தாரணியோர் விருப்பமெய்த
வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுத்துரைத்த
வடமொழியுந் தென்மொழியில் வழுவி லாத
வெண்கவியுங் கண்டரங்கின் மாத ராடல்
விதங்கேட்டு மழையெனவே வெகுண்டு சோலைக்
கண்கவிகள் குதிபாயும் நல்லூர் வீரைக்
கவிராச னேவிருத்தக் கவிசெய் தானே."

* 'நெல்லூர்வீரன் ஆசுகவிராசன்' என்பது பிற்காலத்துப் பாடம். 'நல்லூர் வீரை' என்பதே பழம்பாடமாகும். இவ்வீரை, சேதுநாட்டு விசுவனூர்ச் சேகரத்துக் குலோத்துங்கசோழ நல்லூரை அடுத்த ஊராகும். சேதுநாட்டுத் திருப்புல்லாணியில் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டிருத்தலும் ஆசுகவிராசரது ஊர் அந்நாட்டகத்ததே என்பதை வலியுறுத்துவதாம். (சேதுநாடும் தமிழும், பக். 12—பார்க்க)

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

"விதியினர சிழந்தவரிச் சந்தி ரன்றன்
வியன்கதையாம் வெண்கவியை விருத்த மாக்கி
அதிவிதமாங் கலியுகத்தில் வருச காத்தம்
ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தாறில்
சதுமறைசேர் புல்லாணித் திருமால் முன்னே
சக்கரதீர்த் தக்கரைமேன் மண்ட பத்துள்
கதிதருசீர் நல்லூர்வாழ் வீரை யாசு
கவிராசன் கவியரங்க மேற்றி னானே."

இப்பாடல்களில், ஆசுகவிராசர் பாடிய அரிச்சந்திர சரிதைக்கு மூலமாயிருந்தவை:—

1. வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுத்துரைத்த வடமொழி.
2. தென்மொழியில் வழுவிலாத வெண்கவி.

என்ற இருவகை நூல்களுமே என்பதைப் பாயிரக்கவிகள் கூறியிருத்தல் காணலாம். இவற்றால், அரிச்சந்திரசரிதங்கூறும் வடநூல்கள் பலவாயிருந்தன என்பதும், அவ்வாறே வெண்பாயாப்பில் அமைந்த தமிழ்நூலொன்றும் பழமையாகவே நாட்டில் வழங்கிவந்ததென்பதும் நன்கறியப்படும். இவற்றுள், பின்னதான தமிழ்நூலையே ஆசுகவிராசர் பெரிதும் தழுவியவராவர். இதனை:— "அரிச்சந்திரன்றன் வியன்கதையாம் வெண்கவியை விருத்த மாக்கி" எனவரும் அடுத்த பாடற்றொடரே விளக்குகின்றது. ஆனால், இவ்வாறு பழைய வெண்பாநூலொன்று உண்டு என்றசெய்தி தமிழறிஞர்களால் இதுவரை அறியப்பட்டதில்லை. இப்போது சேரநாட்டிலிருந்து புதியதாக இந்நூற்பகுதியை நாம் பெற நேர்ந்திருப்பது பெரிதும் மகிழ்ச்சிக்குரியதன்றோ?

திருவனந்தபுரம் வலியகொட்டாரத்து (பெரிய அரண்மனை)ப் புத்தகநிலயத்துள்ள தமிழேட்டுச் சுவடியொன்றனுள், அரிச்சந்திரசரிதங் கூறும் வெண்பா நூலொன்றும் அடங்கியிருந்தமை சிலகாலத்துக்குமுன் கண்டறியப்பட்டது. இதனைத் திருவாங்கூர்ச் சர்வகலாசங்கத்தைச் சார்ந்த கையெழுத்துப்

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

புத்தகசாலைத் தலைவர் பெற்றுக் காகிதத்திற் பிரதிசெய்வித்து வைத்திருந்தனர்.* இச் சர்வகலாசங்கத்துத் தமிழ்ப்பேராசிரியனாக நான் நியமனம்பெற்ற பின்பு, அப்பிரதியுடன் மூலச் சுவடியையும் பெற்றுச் சோதித்துவரலானேன். மூலச்சுவடி, சீதாளவிதழ்களில் வரையப்பெற்றதாகவும் பழைமை வாய்ந்ததாகவும் உள்ளது. ஆனால் நூலின் முற்பகுதியும் பிற்பகுதியும் அதனிற் காணப்பட்டில. இது பெரிதும் வருந்தத்தக்கதாம். அதனால், நூல்முழுதையும் அறியவேனும் நூலாசிரியர் வரலாறு கால முதலியவற்றைத் தெரியவேனும் இடமில்லையாயிற்று. சுவடியில் இடையிடையே முறிந்தும் சிதைந்தும்போன பகுதிகளும் உண்டு. இப்பிரதிமூலம் கிடைத்துள்ள இந்நூலின் காண்டங்கள் ஏழாகும்; வெண்பாவின் தொகை முந்நூற்றுநான்கு.

இந்நூல் 'உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்' எனப்பட்ட இலக்கியப் பகுதியைச் சார்ந்தது. பெருந்தேவனார்பாரதம், தகடூர் யாத்திரை, ஜீவசம்போதனை முதலிய நூல்கள் இத்தகையனவே. இதன் வெண்பாக்கள்யாவும் இனிய செந்தமிழ் நடையும் செப்பலோசைத்திறமும் சொல்வளம் பொருள்வளங்களும் உடையன. ஒவ்வொரு வெண்பாவையும் அடுத்து உரைநடை அமைந்துள்ளது. இது, பாடற்கருத்தையும் கதைத்தொடர்ச்சியையும் விளக்குவதாகும். இந்நூல், பெருந்தேவனாரது பாரதவெண்பாவின் போக்குடையதாயினும், இதன் நடைப்பகுதி மோனையெதுகைகளுடன் சொற்சீரடியில்† அமைக்கப்பட்ட உரைப் பாட்டாகும். சிலப்பதிகாரத்திற் கண்ட உரைப்பாட்டு மடையையும் சாஸனங்களிற் கண்ட

---

* இப்பிரதியைக் கவிமணி: ஸ்ரீ S. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்களும், ராவ்ஸாஹிப்: S. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்களும் பார்த்தும் படித்தும் மகிழ்ந்தவர்களே.

† சொற்சீரடியின் இலக்கணம், தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் 123-ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

மெய்க்கீர்த்திகளையும்* ஒத்தமைந்தது இதன் நடை. இவ்வாறுள்ள இதனமைதியை நோக்கும் அறிஞர்கள், மேலேகூறிய படி அரிச்சந்திரபுராண வாசிரியர்க்கு முதனூலாகவிருந்த 'வழுவிலாத வெண்கவி' (நூல்) என்பது இந்த அரிச்சந்திர வெண்பா என்றே கொள்வர் என்பது திண்ணம். இக் கருத்துக் கேற்ப;— அருந்ததி, நெதி, மனித்தர், தார் (தா-என்னேவல்) என்பவை போன்ற பழஞ்சொற்கள் இதனுட் பயில்வதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடற்பாலது.

அரிச்சந்திரபுராண ஆசிரியர் இந்நூலின் கதாபாகங்களையே சிலவிடங்களில் விரித்தும் சுருக்கியும் செல்கின்றார். வேறுபட்ட கதைக்கூறுகளும் அவர் கூறியதுண்டு. இவ்வேறுபாடுகள், வடநூல்கள் பலவும் ஆராய்ந்து அப்புராணவாசிரியர் பாடியவர் என்பதனால் அமைந்தனபோலும். ஆயினும், இவ் வெண்பா நூலிற் காணும் சொற்பொருள்களையும் கதைகளையும் பெரும்பாலுந் தழுவியே தம் காப்பியத்தை இயற்றியவர் அக் கவிராசர் என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இந்நூலின் ஆசிரியரது பெயர்வரலாறுகளில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆயினும் சைவசமயத்தவர் என்பதும் விநாயகக் கடவுள்பால் பத்தித்திறம் படைத்தவர் என்பதும் சிவபிரானைச் சிறப்பித்து இவர்பாடிய தொடர்களாலும், காண்டமுகப்புத் தோறும் அமைத்த விநாயகமூர்த்தியின் துதிப்பாடல்களாலும் தெளிவாம். இவரது நூலுக்கு முதனூலாயிருந்தது இன்னதென்பதும் தெரிந்திலது. இவ்வாசிரியர் நாஞ்சினாட்டவர் போலும். இஃது, ஏட்டிலமைந்துள்ள இலிபியின் அமைதியாலும், பகர்தல் (பெயர்தல்), புதைத்தல் (போர்த்தல்), தம்பிரான் என்பனபோன்ற சொல்வழக்காலும், வேறோரிடத்தும் காணப்படாமல் திருவனந்தபுரக் கொட்டாரப்புத்தகசாலையில்

---

* "தொழிலார்ந்த மெய்க்கீர்த்தி சொற்சீரடியால், எழிலரசர் செய்தியிசைப்பர்" [வச்சணந்திமாலை, 34] என்பது மெய்க்கீர்த்தியிலக்கணமாகும்.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

இப்பழம்பிரதி அகப்பட்டிருத்தலாலும் ஊகிக்கப்படுகின்றது. இந்நூலாசிரியர் அரிச்சந்திரபுராணம் பாடிய ஆசுகவிராசர்க்கு இரண்டுமூன்று நூற்றாண்டேனும் முற்பட்டவராதல் வேண்டும். ஆயின், இவர் காலம் 13, 14- ஆம் நூற்றாண்டாகக் கொள்ளலாம்.

இந்நூற் சுவடியெழுதியவர் சிறந்த தமிழறிஞர் என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்பிரதியில்

"எழுதினர் பிழைப்பும் எழுத்துரு வொக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்
ஒருங்குடன் கிடந்த ஒவ்வாப் பாட(மும்)"

பலவாக உள்ளன. இவற்றுடன், ஏட்டின் சிதைவால் அறிய வாராத இடங்களும், பொருள்தெரியப்பெறாத சொல் தொடர் வழக்குக்களும் உள. மோனை, எதுகை, தளை முதலிய வெண்பா அமைதிகளைக் கொண்டும், உரைப்பாட்டிற் கண்ட சொற் பொருள்களின் விளக்கங்கொண்டும் பாடல்களிற்பல திருத்தம்பெற நேர்ந்தன. இவ்வாறு ஊகித்துத் திருத்தியவற்றை [ ] இக்குறியீட்டுள் அமைத்துக் காட்டியுள்ளேன். தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களிடங்களிலும், பற்பல புத்தகசாலைகளிலும் வேண்டியவளவு விசாரித்தும், இந்நூற்கு வேறுபிரதி கிடைக்க இடமில்லையென்றே தெரியவந்தது. அதனால், கிடைத்துள்ள இவ்வரிய சுவடியையேனும் தவறவிடாது போற்றிக்கொள்வது நலமென்று எண்ணி, உள்ளவாறே சோதித்து இதனை வெளியிடலானேன். வேறு தக்க பிரதி இனிக் கிடைக்கக் கூடுமாயின், நூன்முழுமையும் வெளிவந்து அறிஞர்க்கு மகிழ்வூட்டக்கூடும். செந்தமிழ்மக்கள் அம் முழுப்பிரதியும் பெறுதற்கு முயல்வார்களாக. நம் காலத்தே அரிச்சந்திரசரிதையை வெண்பாவிற் பாடிய புலவர்களுண்டு.* இவை ஆசுகவிராசரது

* இராமநாதபுரஞ்சீமை முதுகுளத்தூரில், ஆறுமுகம்பிள்ளை என்பார் இயற்றிய அரிச்சந்திர வெண்பா என்ற நூல் ஒன்று அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

அரிச்சந்திரபுராணத்தை முதனூலாகக் கொண்டு பாடப்பட்டவை.

இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியேற்றும் கடமை திருவாங்கூர்ச் சர்வகலாசங்கத்தார்க்கே உரியது. அக்கடமை என்மூலம் நிறைவேறுவதற்கு வேண்டிய உதவிகள் யாவும் அச்சங்கத்தாரால் அன்புடன் எனக்களிக்கப்பட்டன. இது பெரிதும் கொண்டாடத்தக்கதாகும். இந்நூற் பதிப்புக்கு இன்றியமையாத பணிகளைப் புரிந்துதவியவர், தமிழாராய்ச்சித்துறையில் எனக்கு உதவியாளராக உள்ள ஸ்ரீ டி. என். கிருஷ்ணையங்காராவர். இவர்க்கும், இப்பதிப்பு நன்கமைதற்கு வேண்டுவன புரிந்த திருவனந்தபுரம் "பாஸ்கர" அச்சுக்கூடத் தலைவர் ஸ்ரீ. என். பத்மநாப ஐயங்காருக்கும் என் நன்றி உரியவாகுக.

திருவாங்கூர்ச் சர்வகலாசாலை,
திருவனந்தபுரம்,
30-4-1949.

இங்ஙனம்,
மு. இராகவையங்கார்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

அரிச்சந்திர வெண்பா

முதலாவது

சுயம்வர காண்டம்.*

[உரைப்பாட்டு]

.........இ[ர]தஞ் செகதலத்தி லே[றும்] படி
யாவராலும் தரிக்கவொண்ணா தென்கின்ற வெண்ணா......
[க]ல்லாகச் சாபித்தென் கரங்காட்டிக் கொடுக்காநின்ற
மல்லாருந் தடந்தோளா[னு]ம்† ஒருவரத்தைக் கூறினன்;

---

*இந்நூலின் தொடக்கமான பகுதி இதன் பிரதியில் காணப்படவில்லை. சிதைந்துள்ள தொடருடன் இப்பிரதி தொடங்குகின்றது. இதன் வழிநூலாகத் தெரியும் அரிச்சந்திர புராணத்திற் கண்ட ஆரம்பவரலாறு பின்வருமாறு:—

அயோத்திமாநகரில் அரிச்சந்திரன் என்ற அரசன் சிங்காதனமேறி ஆண்டுவருங்கால், கன்னோசி நாட்டினின்றும் வந்த முனிவர் சிலர், அவன் திருவோலக்கத்தை அணுகி அக்கன்னோசியரசனான 'மதிதயனுடைய திருமகள் சந்திரமதி என்பாளே உனக்குத் தேவியாகத் தக்கவள்' என்று கூறினர்.

---

† இவ் வுரைப்பாட்டில் வரும் 'மல்லாருந்தடந்தோளான்' என்ற தொடர் வருணனைக் குறிப்பதென்பது, இதன்வழிநூலால் தெரிகின்றது.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

சத்தியத்தாலும் தன்மத்தாலும் தானத்தாலும் வீரத்தாலும் உத்தமனா யிருக்கின்றான் யாவனொருவன் சந்தித்தால்

அதுகேட்ட அரிச்சந்திரன் அகமகிழ்ந்து, அச்சந்திரமதியைத் தனக்கு மணம்பேசி முடிக்க அம்முனிவர்களைவேண்டி அவள் தந்தையிடம் அன்னுரைய அனுப்பினன். அவர்களும் அப்படியே சென்று, மதிதயனுக்கு அரிச்சந்திரனது அருமை பெருமைகளையெல்லாம் விரிவாக அறிவித்தார்கள். அதுகேட்ட மதிதயன் "தன் புத்திரிக்குரிய வரன் இன்னான் என்பது பற்றிச் சிவபிரான் முன்பு தன்னிடம் அருளிச்செய்த தேவரகசியமொன்று உண்டு; அரிச்சந்திரமகாராசனை நேரில் இங்கு அழைத்து வாருங்கள்; அவன் என் மகட்குக் கணவனுதற் குரியவனுயின் அதனை நேரில் அறிவேன்" என்று கூறி, அம் முனிவரை அயோத்தி செல்லும்படி திருப்பி அனுப்பினன். அன்றியும், இற்றைக்கு ஏழாம் நாளில் சந்திரமதிக்கு சுயம்வர விழாவைத் தான் சிறக்க நடத்தப்போவதாகவும் எல்லாநாட்டரசர்க்கும் தூதுவரை விடுத்தான். முதலிற்சென்ற முனிவர்கள் அரிச்சந்திரனுக்கு மதிதயன் கூறியவற்றைத் தெரிவித்தனர். அவனும் அகமகிழ்ந்து தன் பரிவாரங்களுடன் கன்னோசிநாட்டுத் தலைநகரைநோக்கிப் புறப்படலானுன். இவ்வாறு அரிச்சந்திரன் பலநாடுகளையுங் கடந்து வருங்கால், பெரிய பாலைவனம் ஒன்று இடைப்பட்டது. அதனுள் அவன் புகுந்த போது, பூதகணங்கள் சூழ்ந்த துர்க்காதேவியின் திருக்கோயில் ஒன்று அங்கே தோன்றி விளங்கியது. அது கண்டதும் தன் படை பரிவாரங்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டு, அத்தேவியை வழிபடவேண்டி அரசன் தன்குலகுருவான வசிட்டர் முதலிய சிலருடன் அவ்வாலயத்துட் புகுந்து முன்வாயிலை அடைந்தான். அடைந்ததும் அங்கே கற்குதிரைகள் பூட்டியதும், கல்வில்லும் கல்லம்பும் உடையதுமாகக் கற்றேர் ஒன்று முன்னே நிற்பதை அரிச்சந்திரன் கண்டனன். அவன்பார்வை அவற்றில் விழுந்த

சிவனருளால் சாபம்நீங்கித் திவ்வியரூப மவைகூடின்
அவனருளால் அவன்றனக்கே அருள்கநீயே வரனென்று*

பின்னும் யாது சொன்னாள் கற்பகாளி

1 ஆர்க்குங் கழலாய்[நீ] அவ்வரைக ளப்படியே
பார்க்கவிவை சாபம் பறிந்தவால்—போர்க்குத்
தெருளாத தேருஞ் சிலைகணைக ளாமென்
றருளா லளித்தா ளவள். (௧)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

சிலைபோலும் நெடுஞ்சிலையும் தேரும்திவ் யாஸ்திரமும்
நிலவேந்தே! உன்னைக்கண்டபின் நெடுஞ்சாபம் நீங்கிற்றாதலின்

அளவிலே, அக்கற்றேர் முதலியன பொற்றேர் முதலியனவாக மாறிவிட்டன. இவ்வாறான செயலைக்கண்டதும் அரிச்சந்திரன் பெரிதும் அதிசயித்து நின்றபோது, ஆங்குக் கோயில்கொண்டுள்ள துர்க்காதேவி அரசன்முன் பிரசன்னமாயினள். அதனால் அரசன் பரவசமுற்றவனாய்த் தேவியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து துதித்து, திருக்கோயின் முன்னின்ற பொற்றேரும் பிறவும் கற்றேர் முதலியனவாக மாறியதன் காரணம் யாதோ என்று அத்தேவியை உசாவலாயினன்— என்பதே.

---

* இவ்வரலாறுபற்றி அரிச்சந்திரபுராணத்திற்கண்ட செய்யுள்களாவன:—

“உவராழி மன்னனை ஒழித்தகனும் அடல்வருணன் உலகில் யாரும்
கவராது பொற்றேரைக் கற்றேரா கச்சபித்துக் கண்முன் காட்டி
எவரானும் இதுநோக்கின் இவ்வுருப்போய்ப் பண்டையுரு எய்து மாகில்
அவராவர் இதற்குரியோர் அவர்தமக்கே கொடுப்பதென அளித்துப் போனான்,
மன்னாகேள் என்னுடைய மணிவாயில் தனில்வருணன் வைத்துப் போன
அந்நாள்தொட் டிந்நெடுநா ளளவாகக் கல்லாய்நின் அருட்கண் நோக்கப்
பொன்னான செழுந்தேர்நீ கொடுபோவென் றுவந்தளிக்கப் புகழ்ந்த யோத்தி
நன்னாடன் தான்வாங்கி நவமணித்தே ரதிலேறி நடத்தினானே.

(விவாககாண்டம் 20, 21.)

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

அருணவண்ணன்* வரட்டடியே அள்கையுனக் காகுமென்று
பெருநடஞ்செய் பெண்கொடுப்பப் பெற்றுநின்ற அரிச்சந்திரன்

மற்று யாது [செய்]தானேவெனில்

2 நீலியை யங்கே விடைகொண்டு நீர்நுகரும்
காலியை மூசும் களிவண்டு—சாலவே
தென்னேசி† பாடிச் சிறக்குஞ் செழுந்தடஞ்சேர்
கன்னேசி நாடணைந்தான் கண்டு (௨)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

கற்பகாளியை விடைகொண்டு அவளருளாற் கொடுக்கப்பட்ட
அற்புதமா தேரேறி ஆயுதங்களும் உடன்கொண்டு
தென்னேசி வண்டிரங்கச் செழுந்தடத்தில் மேதிபாயுங்
கன்னேசித் திருநாட்டைக் கண்டு பிரியப்பட்டான் எ-று.

3 நாடு முதலாக நண்ணார் மருமத்திற்
பீடுபல தங்கள் பெயரா[ரும்]—ஓடை§
வருக்கத்து நன்னுடன் [வந்தான் பளிங்கின்]
உருக்குத்து¶ மண்டபத்தே யுற்று. (௩)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

தருமநெறியான்§ சந்திரதயன் தன்னாட் [...முதல்]
வருகின்ற வழிகளெல்லாம் வகுத்தபாடி வீடுதங்கிப்

---

* அருணவண்ணன்—சிவபிரான்.

† தென்னேசி—ஒருபண்; தன்யாசி என்பதன் திரிபுபோலும்.

§ ஓடைவருக்கம்—நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த களிற்றினம்.

¶ உருக்குத்துதல்—வடிவங்கள் வகுத்தல்; "கையாற் புனைதல்வல்ல உருக்குத்துகின்றவனாலே அழகுபெறப் 'பண்ணின" என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (நெடுநல்வாடை, 57, உரை).

§ சந்திரதயன், மதிதயன் என்பன கன்னேசியரசன் பெயர்கள்.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

பளிங்கினாலே உருக்குத்து பணியுடைய மண்டபத்தின்
விளங்க வேயுட்ப[ா]யன்* மேவினன் அரிச்சந்திரன் எ—று.

இப்பால் மதிதயன் யாதுசெய்தானோ வெனில்

4 மாநகரிக் கோட்டை.... வண்டார் அரசருடன்
கோநகரி விட்டுக் கொடியோங்கி—வானக்
கதிர்கொள்ளும் வேலானைக் காட்சியால் மிக்கோன்
எதிர்கொள்ளப் போனான் இறை. (௪)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

நகரெல்லாஞ் சிங்காரித்து நாற்றிசையும் அலங்கரித்து
இகலிகூவேற் கொற்றவரும் இராச[சேனையும்] புடைசூழக்
கன்னபுரி மிகக்கடந்து கடிமலர்க்காப் பலகழிந்து
நன்னெறிய...து...மண்டபநாடி நடந்தான் எ—று.

5 பொருகடல்கள் [தம்]மில் பொருந்துவன போல
இருவர் பெருஞ்சேனை எய்த—இருவரும்
செங்கதிரோர் தாமிருந்தார் என்னச் சிறந்திருந்தார்
அங்கவா[க்] கூட அவர். (௫)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

தென்கடலும் வடகடலும் சேரவந்து சிறந்ததுபோல்
மின்பயிலும் படையிரண்டும் மிகஇனிமையின் வந்துகூட
ஆதித்தியர் இருவர் என்ன அல்லவென்ன ஆமென்னப்
பேதிக்க மாட்டார்கள் பிறைசை......யத?
வருகின்ற அரிச்சந்திரனும் மற்றவரை எதிர்கொண்டு
பொருகதிர[வரிரு]வரும் பொருந்தினர்கள் எ—று.

---

* வேயுட்பாயல்—மாளிகையில் அமைந்த படுக்கை. வேயுள்—மாளிகை.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

6 திசையெல்லாம் வாள்வீரர் சேனை கழிய
மிசையெல்லாம் பொற்றுவசம் மே[வி]—அசையவே
அந்நகரி வேந்தும் அரிச்சந் திரவேந்தும்
பொன்னகரி புட்புகுந்நார் போய். (சு)

என்பது
[உரைப்பாட்டு]

திக்கனைத்தும் படைமறைப்பத்
[திகாந்] தமெலாம் துகில்மறைப்பக்
கைக்களிறும் நெடுந்தேரும்
கனகமாவும் இடை [மிடைய]
இரண்டுசேனையும் கூடியதால்
இந்திரலோகமும் வியப்பெய்தத்
திரண்டதிறல் வயவேந்தர்
[சிறு]முறுவல் முகத்தரும்ப
இருந்த நகரிசெனம் [யாவரும்]
பிரியப்பட்டு இருந்தார்கள் என்று.

7 ஆடாத திண்டேர் அரிச்சந் திரவேந்தன்
வீடாம் பெருங்கோயில் மேவினன்—தோடவிழும்
பூக்கோதை மார்பன் புகழும் மதிதயனும்
மாக்கோயில் புக்கான் மகிழ்ந்து. (எ)

என்பது
[உரைப்பாட்டு]

வயிரத்தைக் கொடுங்கைகோத்து
மாணிக்கத்தை ஆணிகுத்திப்
பயில்முத்தைக் கைநாற்றி
பச்சையினற் பலகை கோத்துக்
கோமேதகத்தார் போதிகையிற்
குளிர்ந்தநிலத் தூண்பதித்துப்
பூமேவிய புருடராகம்
புகளெங்கும் நிலைநிறுத்திப்

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

பவளத்தாற் சுவர்........
பளிங்கத்தால் நிலஞ்செறித்துச்
சுடர்மிகுந்த [மரதக]த்தாற்
றுலாமெங்கும் துலங்கவைத்துப்
பொங்குசுடர்க் கணத்தர...
பொலிந்தஉத்தர மிடைபோக்கிச்
சங்கரைத்து மேல்வழித்துச்
[தளம்படு]த்ததோர் பாடிவீட்டில்
அரசர்தொழும் பதயுகளத்
தரிச்சந்திரனைப் புகவிடுத்து
வரைசெய்[பெருங்] கோயில்புக்கான்
மதிதயன் என்றவாறு.

இப்பால் சந்திரமதி நிலைமை யாதாயிற்றோவெனில்

8 மாமயிலின் றோழி வசந்த மதியென்பாள்
தாம முடியான் றனைக்கண்டு—கோமகன்றன்
நன்னிலைமை யெல்லாம் நளிர்பூங் குழலாளுக்
கந்நிலையே சொன்னா ளவள். (அ)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

மதர்விழியாள் உயிர்த்தோழி வசந்தமதி என்கின்றாள்
கதமலியும் களிற்றானைக் கண்டுநின்று கடந்துபோந்தவள்
வண்ணவளை [வ]ரிநெடுங்கண் மரீதுறையுங் கோயில்புக்குத்
தண்ணளியான் திறமெல்லாம் தனியுரைத்தாள் தடங்குழலி;
அஃது எவ்வண்ணமோவெனில்

9 சேர்பயிலுங் கண்கண்டார் சிந்தை தனைக்காணார்
மார்பகலங் கண்டார் மனங்காணார்—பேரிசையின்
பண்பறித்த தாரான் பணைத்தோ ளிணைகண்டார்
கண்பறிக்க மாட்டார்கள் காண். (கூ)

அன்றியும்

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

10 நாவிருக்கு மின்பமாம் நல்ல மொழிகள்செவி
மேவிருக்குங் கற்றோர் மிகுதமிழ்காண்—காவலான்
கண்ணிருக்கும் நல்லவருள் கையிருக்கும் அஞ்சுதருப்
பண்ணிருக்கும் நன்மொழிக்கே பார். (கய)

அன்றியும்

11 வேலவனும் வெ[ற்படுத்து] வேளும் உருவிலியாய்
மாலவனும் ஓடி வனம்புகுந்து—[வே]லையும்போய்
அவ்வாறு பட்ட தரிச்சந் திரன்வடிவை
ஒவ்வாம லன்றோ உரை (கக)

அன்றியும்

12 அந்த வழகும் அ[ரு]ம்பிரச [மாமொழியும்]
சிந்தைகுடி கொள்ளும் திருநகையும்—பைந்தேன்
பருத்திருக்கும் [தோள்களும்] பற்றுருங் கண்டால்
தரித்திருக்க வல்லவரார் தாம். (கஉ)

அன்றியும்

13 [ம]ருவா[ர்] இளமையால் மல்லாரும் [தோளால்]
திருவால் திறம்பாத் திறத்தால்—கருதுங்கால்
ஆனே றனைய அரிச்சந் திரபூபன்
தானே தனக்கொப்பான் தான். (கங)

அன்றியும்

மற்றும் யாதுசொன்னாள் வசந்தமதி

நாளை யறியலாங் கண்டாய் நலஞ்சிறந்த
காளைதிரு மங்கலநாண் கட்டக்கால்—கேளாத
பண்ணிசைத்து வண்டிருக்கும் பைங்குழலாய் உன்னுடைய
புண்ணியத்தி னுள்ள பொருள். (கச)

என்று

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

இவ்வண்ணமே வசந்தமதி சொல்லக்கேட்ட
சந்திரமதி நிலைமை யாதாயிற்றேவெனில்

15 குளித்தாள் பசலையெலாம் கொங்கையின்மேற் றண்ணீர்
தெளித்தாள் இருந்தாள் திகைத்தாள் – ஒளிக்கத்
தடமுண்டோ ஐங்கணையோ[ன்] தாக்கா திருக்கும்
இடமுண்டோ என்றாள் எடுத்து. (கரு)

16 வீசும் பனிநீரும் மேனிபடில் வெந்நீராம்
பூசும் களபம் பொரியாகும்—வாச
முருகார் அணையும் முகிழ்நகைதான் [சேரிற்]
சருகாகும் என்செய்வாள் தான். (கசு)

அன்றியும்

17 மன்றலணை என்னில் மதனன் கொடுஞ்சரமே
தென்ற லெனிலவன்றன் திண்டேரே—நின்று
கருக்கு மதியுமவன் காழ்[ப்]படா* மானல்
இருக்குமிடம் எங்கே இனி. (கஎ)

அன்றியும்

18 ஊழிவாய் கூடி ஒருகங்கு லானதோ
கோழிவாய் மண்கூறு கொண்டதோ—ஆழி
மடங்காதோ வெண்கதிர்க்கும் வாரிவாய் கெட்டேன்
அடங்காதோ என்னும் அவள். (கஅ)

அன்றியும்

---

* *காழ்ப்படாம்— காம்பைக் கொண்ட மேற்கட்டுச் சீலை; என்றது குடை; 'காமபடாம்' என்று சுவடியில் காணப்படுகிறது.*

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

19 நீளுங்கயல்விழியும் நித்திலஞ்சேர் கொங்கைகளும்
தோளும் இடந்துடிக்கும் தோற்றத்தால்—வாழி
இழைத்திருந்த மாரவேள் எய்கையெலாம் இன்று
பிழைத்திருந்தாள் செங்கமலப் பெண் (௧௯)

அன்றியும்

20 பங்கில் ஒருத்தி படர்சடையின் மேலொருத்தி
தங்குமவ னுன்னைவின் தள்ளான்காண்—[மங்கல]நாண்
காட்டும் அரசனுக்கே என்றுவி† கட்டுரைப்பக்
கேட்டு மகிழ்ந்தாள் கிளி (உ0)

இவ்வண்ணமே

[உரைப்பாட்டு]

விரைகுழல் தானருந்தவள் விரகாதி சயமெய்த
அரசர்பிரான் அங்கிருந்தவன் [அநே]கசிந்தா குலனுக
நடக்கின்ற பேரியாமம் நன்னுதலாள் பொருட்டினுலே
சடக்கெனவே போனதன்மை எங்ஙனம் சார்ந்ததோவெனில்

21 [நிகரி லவர்கள்] இருவரையும் நே[ரே]
[அ]கலவி[ட] லாகாதென் றஞ்சி—மிகவும்
அறிந்ததே போல அகன்மதியைக் கொண்டு
பிறிந்ததே கங்குலாம் பெண். (உக)

என்பது

---

* ஆவி—அசரீரி; சந்திரமதியி[ன்] கழுத்தில் மங்கலநாண் இருந்தமை கண்டு மயங்குகின்ற அரிச்சந்திரனுக்கு 'இவள் கன்னிகையே; தெய்வத்தின் அருளால் மாங்கலியத்தோடு பிறந்தனள்' என்று அசரீரி கூறியதாக, வடமொழி ஸ்காந்தபுராணப் பகுதியான அரிச்சந்திர உபாக்கியானம் கூறும். வழிநூலான தமிழ் அரிச்சந்திர புராணத்தில் இச்செய்தி காணப்படவில்லை.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

[உரைப்பாட்டு]

ஒண்டொடியாள் தன்துயரமும்
ஒலிகழலான் [உறு]ந்துயரமும்
கண்டுதங்க மாட்டாபோலக்
கங்குல்யாமம் போனபின்பு

யாது செய்தான் மதிதயன்

22 கோத்த இரத்னக் கொடுங்கைப் பலகையேர்
வாய்த்த [சுயம்வர] மண்டபத்தே—ஏத்த
இலங்காரந் தூக்கி இமகரனைப் போல
அலங்காரஞ் செய்தார் அவர். (உ உ)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

சித்திரத்திலும் எழுதவொண்ணுத்
தெள்ளமுதை வதுவைசெய்ய
வத்திரத்தாற் புடைகட்டி
வகுத்த [சுயம்வர] மண்டபத்தைக்
கன்னபுரிச் சித்திர[கார]ரும்
கைவித்தாரிகளும் பலர்கூடி
வன்னிக்க வொண்ணுதபடி
மகாஅலங்கிருதமாக அலங்கரித்துப்
பாவாடையும் மேலாடையும்
பக்கவாடையும் கொடியாடையும்
தேவாங்கும் மகரவாளியும்
வயிரவல்லியும் திருக்குமாக்கிப
பொழுதறிந்து மாலைதூக்கிப்
பூங்கொடியார் பலர்கூடி
எழுதவொண்ணு வடிவினளை
எவ்வண்ணம் அலங்கரித்தாரோவெனில்

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

23 கற்புடைய மாமயிற்குக் கண்ணேறு வாராமல்
பொற்புடைமை யெல்லாம் புதைப்பார்போல்—பொற்
[கலன்கள்
அந்நிலைகண் டந்நிலைகட் கான படியணிந்தார்
மின்னிலைவேற் கண்ணார் மிக. (உ௩)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

பாதாதி கேசமெலாம் பருத்தமுத்தின் பணியாலே
பேதாதி பேதமாகப் பேசுதற்கும் அரிதாகக்
கண்ணேறு கூடாமல் காரிகையை மறைப்பார்போல்
வண்ணமெலாந் தாம்புதைத்து மகிழ்ந்திருந்தார் கைத்தாயர்

அக்காலத்து யாதுசெய்தான் அரிச்சந்திரன்

24 பூணிக்கச்* சேடன் பொருமற் றிறைகொடுத்த
மாணிக்கப் பூணின் வகையணிந்து—காணில்
இலங்குங் கதிரோன் இவனெனவே சேர்ந்தான்
வலங்கொள்மணி மண்டபத்தே வந்து. (உ௪)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

....
கதிரோன் இவனெனவே
புவிகிழித்துப் புடை புகுந்து
பொலன்கொள்சேடன் மணிபறித்து
ரவிமறைக்கும் புதியமாணிக்க
ரத்தினப் பணியை எடுத்தணிந்து
சிந்தையினாற் பாரிகந்த
தினகரனே இவனென்ன

* பூணித்தல்—பிரதிஞ்ஞை செய்தல்.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

வந்து[மணி] மண்டபத்தே
வாழ்வுபெற்றான் என்றவாறு.

அவ்விடத்துச் சந்திரமதி யாதுசெய்தாளோ வெனில்

25 சந்தாப நுண்மருங்குல் தாங்கித் தமர்சூழ
வந்தாள் மணியணிசேர் மண்டபத்தே—வந்து
மறைநின்று தன்கழுத்தை வைத்தாள் படிமேல்
இறைநின்று பார்த்தான் எதிர். (உரு)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

பாதார விந்தத்தே
பரிபுரங்கள் கிடந்தரற்றச்
சூதாகும் இடையென்று
தோழிமார் அருகுவரப்
பல்லியங்கள் புறம்பரற்றப்
பனிமொழியார்க் கருள்கொடுப்ப
வல்லி[யும்] சுயம்வர
மண்டபத்தே வந்தேறி
மணியுரைத்து மயன் இட்ட
....
சித்திரமா[கிய] மண்டபத்துத்
திருக்கழுத்துத் தோன்றநிற்றலும்
உத்தமரிற் பிரதானனை
வேந்தனும் உற்றுநோக்கி

யாதுகண்டானோ வெனில்

26 உரைத்த நவமணிகள் ஒன்பதையும் சேர
நிரைத்தயன் கையால் நிறைக்க—வாத்தினுற்
சங்கரனார் தந்த தருணி யுடன்பிறந்த
மங்கலநாண் கண்டானம் மன். (உசு)

என்பது

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

[உரைப்பாட்டு]

பதினாலு லோகத்தையும் பலமணியையும் சருவத்தையும் விதமாக நிமிஷத்தில் நினைத்துவிட்ட வேதமூர்த்தி ஆகிய பிரமாதன் அத்தத்தினாற் பிடித்தருளிப் பேதித்து நவரத்னத்தாற் பிரயாசப்பட்டுப் பணியாக்கிச் சருவசனமும்*காண[வில்லாது] தன்[புருஷனே]காண்பதென்று பருவதநாதன் தலைநாளில் பணிக்கப்பட் [டு]தயமாகிய பெருங்கற்பாள் சந்திரமதியுடன் பிறந்த அற்புதமான திருமங்கல்யத்தை அரிச்சந்திரன் கண்டருளலும்

சந்திரமதி யாதுகண்டாளோ வெனில்

27 வரபதிதான் கண்டன்றி மண்டலத்தோர் காணாத்
தாமுடைய மங்கலநாண் தன்னைப்—புரிகுழலாள்
காட்டும் படிமக் கலந்தனிலே கண்டறிந்தாள்†
வாட்டுஞ் செழுங்கூந்தல் மான். (உஎ)

என்பது

மங்கலநாண் கண்ட இருவர்நிலைமையும்

எத்தன்மையா யிருந்ததோ வெனில்

---

* 'காணவில்லைத் தன்னுருஷியே' என்று சுவடியில் உள்ளது, காணவில்லாது தன்புருஷனே' என்றிருந்தது மாறியதோ என்று கருத இடமுண்டு.

† மஞ்சனச் சடையினன் வரத்தின் வந்தநாள்
கஞ்சன நிழலிற் காண்ப தன்றியே
அஞ்சனக் கண்ணிக்கும் அக்கைக் கெய்திடா
தெஞ்சலில் யாவரும் யானுங் கண்டிலேம். (விவாக. 243)

என்று சந்திரமதிதந்தையின் கூற்றாக அரிச்சந்திரபுராணங் கூறுவது இங்கு ஒப்பிடத்தக்கது. படிமக்கலம், கஞ்சனம் என்பவை, முகக்கண்ணாடி என்னும் பொருளன.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

31 மாதும் அரசும் வலமுமிட முஞ்சிறப்ப
வேதநெறி யெல்லாம் மிகச்செய்து—போதில்
*அருந்துதியுங் காட்டி அருமறைநூல் தன்னால்
இருந்துதியு மிட்டார் எடுத்து, (௩௧)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

பிரமசமயம் மிகத்திரண்டு
வேதபுருஷன் சொன்னபடியே
கருமமான தொழிலெல்லாம்
கடவாத படியாக
அக்கினிதேவனை மிகவளர்த்து
ஆகுதிகள் பலகொடுத்துப்
பத்தினியுடன் பர்த்தாவுக்குப்
பாணிக்கிரணஞ் செய்துகொடுத்துச்
[சத்த]தானம் மிகநடத்தித்
தாரகையை மிகக்காட்டி
உத்தமமான மந்திரத்தை
ஒளிபெறவே கொடுத்தார்
மகாசனங்க ளென்றவாறு.

32 சாத்திரத்தி லுள்ள தொழில்சமைத்துத் தானமெலாம்
ஏத்தும் மறையோர்க் கினிதளித்துக்—கோத்தமணி
ஏந்திழையுந் தானும் இருங்கோயி லுட்புகுந்தார்
பூந்திருவுங் கோமானும்† போன்று. (௩௨)

என்பது

---

* 'அருந்ததி காணுமளவும்' என்றார் வாதவூரடிகளும்
(திருக்கோவை, 300.)

† 'கோமானும்' என்றும் படிக்கலாகும்.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

[உரைப்பாட்டு]

மன்னவர்தம் மதத்தினாலே
அநீதியாக வந்தாலும்
நன்னெறியில் தாபித்து
நிறுத்துகின்ற நலமுடையோய்!
புல்லென்ற நீதியினாற்
புலத்தியரை மணஞ்செய்கெனச்
சொல்லியதென் கன்மமே
யெனவுரைத்துச் செவிபுதைத்த
மன்னவனை முகம்நோக்கி
மகாமுனியும் யாதுசொன்னான்

204 என்னுடைய மக்கடன்மை யான்சொல்ல நீபுணர்ந்தால்
மன்னவனே பாவம் வருத்தாகாண்—உன்னுடைய
கற்றறிவு சொல்லாதே காரிகையா ரைப்புயத்தில்
உற்றணையாய் என்றான் உவந்து. (உரு)

அன்றியும்

205 தேவும் உபதேசம் செய்வோனும் நன்னெறியும்
யாவுமே யானெனக்கொள் இவ்விடத்தே—காவலனே!
இப்போதென் வார்த்தை இகழ்வையோ என்றுரைத்
முப்போதும் தப்பா முனி. [தான் (உசா)

என்பது

(உரைப்பாட்டு)

என்னருளாற் பிறந்தவர்கள்
என்னுடைய மக்களானவர்
கின்னரஞ்சேர் இசைவல்லவர்
கிளர்வுடைய ரூபமுள்ளவர்

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

பூவையரை நீஎன்றன்
வார்த்தைகேட்டுப் புயததணைத்தாற்
பாவமில்லை அஃதன்றியும்
பரமான தெய்வதமும்
சிரீகுருவும் சிவலோகமுர்
நானென்றே தெளிவாக
அறிநெறியை நீயுரைத்தலும்
ஆகாதென் விளவாகிய
காரியத்தை இகழ்ந்தெய்தும்
கதியுண்டோ உனக்கென்று
சிறிமுனி யுரைத்தலுமே
தேர்வேந்தன் யாதுசொன்னன்

206 ஓங்குநெறி சொல்வார் உயர்ந்த குருவல்லால்
நீங்குநெறி சொல்வாருஞ் செம்மையரோ—பூங்கமலம்
வாழ்வோனை ஒப்பீர்! மணந்தேனேல் மாநரகு
சூழ்வோனை ஒப்பேன் தொகுத்து. (உஎ)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

கேளாய் மகாமுனியே!
[மா]தன்மம் மறவாதிரு நீதியென்றும் வழுவாதிரு
சத்தியம்என்றும் தவறாதிரு தன்மநெறி இகழாதிரு
தெய்வத்தையும் பிராமணரையும்
சிரீகுருவையும் மறவாதிரு
மைவைத்த கண்ணியர்க்காய்ப்
பிறர்மனையை வழுவாதொழி
நன்றிஎன்றும் மறவாதிரு

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

நம்பினவரைக் கெடாதொழி
என்றுசொல்வார் குருவன்றி
இப்படி[யும்] அநீதியாகப்
புலைத்தியரை மணம்புணர்ந்து
புழு[நரகி]லிடை வீழ்கென்னும்
சொல்லைச்சொல்வார் குருவென்று
சொல்லுவரோ முனியே! என்று
அரிச்சந்திரன் எடுத்துரைத்தலும்
அருமுனிவன் யாதுசொன்னான்

207 வீங்கு நெறியில் நடந்தாலும் வேல்வேந்தர்
தாங்கள் நரகில்விழல் தப்பாது—பூங்கொடியார்
உண்டுடுத்துத் தன்னை உகந்தாரைப் புல்லுதல்காண்
வண்டடுத்த தாராய்! நல் வாழ்வு. (உஅ)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

அ[illegible]முற்று வேல்வேந்தர்
அனேகம்நீதி நடந்தாலும்
நிச்சயமாய்
நீள்நரகிடைக் கிடப்பார்கள்
மன்னவர்க்குப் பேறுயுள்ளது
மண்ணலலது விண்ணில்லை
தன்னிலத்தில் உண்டுடுத்துத்
தன்னிருதோளை ஆதரித்த
கன்னியரைக் கலப்பதுதான்
காவலற்கு வாழ்வென்றலும்
புன்முறுவல் செய்தருளிப்
போர்வலான் யாதுசொன்னான்

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

208 இந்த வுலகில் இருநீ தியினடந்தால்
வந்தபடி பின்பே வருமன்றி—முந்த
அறிந்திருந்தும் நிநெறியில் ஆ[ழ்]குவரோ என்றுன்
மறந்திருந்தும் தோளான் மதித்து. (உகூ)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

இந்தலோகம் அநீதிமானென்
றிகழாத படிநடந்தால்
அந்தலோகத் தணைந்தபடி
அணையுமன்றி அருமுனியே!
புலைத்தியரை அறிந்திருந்தும்
புல்குவரோ அறிவுடையோர்
நிலத்தியல்போ ஈதென்றலும்
நீள்முனிவன் யாதுசொன்னுன்

209 நீர்க்குநுரை யுண்டு நெடுமுகிற்கு [மஞ்சுண்டு]
பார்க்கும் உவருண்டு பைங்கொடியார்—யார்க்கும்
புலையுண்டால் ... ...
நிலையுடைய வேதத்தோன் ... . (௩௰)

என்பது

நீரினுக்கு நுரையுண்டு மேவுற்ற பாருக்கு விழுப்ப மில்லா உவருண்டு ... புலையுண்டு பிரிந்தவிடமேது புலைநீங் கிவை நிரந்தமையால் என்னுடைய .... ஆனர்களென்றும் .... யோவென்ற தவமுனியை முகம்நோக்கிச் சத்தியசந்தன் யாதுசொன்னுன்.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

210 இரவிகுல வேந்தர்க் கிசையாத தொன்றை
விரவி உரைக்கின்றாய் மெய்யே—பெரியோர்கள்
சொல்லிற் பயனல்ல சொல்லுவரோ என்றுரைத்தான்
[வல்விற்] பிடித்த மகன். (௩௧)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

எல்லையில்லாப் பாவத்தை
எடுத்துரைத்தால் இசைவேனோ
சொல்லிற்பய னல்லாதன
நல்லார்சொல்லப் படுவனவோ
என்னை அல்லற் படுத்தாதுனக்
கிட்டமானது செய்யென்ற
மன்னவனை முகம்நோக்கி
மகாமுனிவன் யாதுசொன்னான்

211 துதிக்கு [முனியுன் வழித்தோன்றல்] தன்னை
விதிக்குங் கொடுஞ்சாபம் மேற்போய்ப்—பதிக்கரசன்
[தானன்றி யேமுன்னாட் சண்டாள] னானவனை
யானன்றித் தீர்க்கவல்லார் யார். (௩௨)

என்பது

(உரைப்பாட்டு)

.... த்த திரிசங்குதனை ஒருகோபத்தால்
நின்னுடைய வசி[ட்டமுனி
சண்டாள]னாகென நிறுத்திவிட்ட
எடுப்பரிய நெடுஞ்சாபத்தை
யானன்றி அப்போதில்

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

விடுக்கவல்லார் உளரோஎன்று
மீட்டும் முனிவன் யாதுசொன்னான்

212 ஆற்றுபுலே உங்கட் கடுத்த புலேயன்றோ
போற்றியுனே நீயே புகழ்வாயோ—எற்றரிய
இன்வேர் அறிந்தால் இலேபறித்துக் காட்டுவரோ
பொன்வேலா யென்றுரைத்தான் போய். (உக)

என்பது

(உரைப்பாட்டு)

தங்கள்குறை யறியாமல்
தாமொருவ ரைப்பழித்தல்
உங்கள் குலத்துக் கொவ்வாதென
உன்னேநீயே ...
வேரறிந்தார்க் கிலேபறித்துக்
காட்டவேண்டா வென்றுபின்னும்
யாதுசொன்னான் விசுவாமித்திரன்

213 எந்நாளும் ....
மன்னு தமக்கிடிக்க மாட்டாரோ—முன்னுளில்
.... புணர்ந்த இப்புலேயைப்
போக்கேனு .... (உச)

என்பது

(உரைப்பாட்டு)

அன்னவன் திரிசங்குவின்
அருஞ்சாபம் தனேத்தீர்த்தேன்
என்னுடைய மக்களேச்சேர்ந்த
இப்புலேயைத் தீர்க்கமாட்டேனே

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

214 எப்படியே சொன்னாலும் இ
கைப்பிடியேன் என்று கவுசிகனை—அப்ப
என்னை யலைசெய்ய வேண்டா இனியென்றான்
மின்னையலை வேலான் வெறுத்து. (௩௫)

எனக்கேட்ட கவுசிகன் மகாகோபத்துடன் யாதுசொன்னானோவெனில்

215 மங்கையையும் மைந்தனையும் மாறுவித்து மந்திரியை
அங்கங்கு நீக்கி அரிவையர்கள்—தங்களைச்
சண்டா ளியரென்ற உன்னையுமச் சண்டாளன்
கொண்டாள வைப்பேன் குறித்து. (௩௬)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

சந்திரமதியையும் லோகிதாசனையும்
தரிப்பின்றியே விலைப்படுத்தி
மந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தியை
மனைதொறும் இரக்கவைப்பேன்
என்னுடைய மக்கள் தம்மை
இகழ்ந்துபுலை மாதரென்ற

---

*இறுங்கு—சோளம் என்ற தானியம். பிறர்க்கு இறுங்கு இடிக்கவல்லார், தமக்கு அவலிடிக்க மாட்டாரோ என்பது ஓர் பழமொழி.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

...னாறவெனே

...செய்வை யாகிலினி

காப்பவரார் ஓது. (௬௭)

என்பது

பெற்றதாயே .... மனையேவிழுங்கும்போது

... உண்டாகுமோவென உரைத்த

மன்னவனை முகம்நோக்கி மகாமுனிவன் யாதுசொன்னான்

217 சவலையுள மென்னுடனே தக்கதோ என்ற
கவலையுடன் நெஞ்சம் கனன்று—தவமுனியின்
மாசாபம் பேணுதலார் வாழ்க்கைபொருந் தாயாகில்
நீசாபம் கொள்கென்றான் நேர். (௬அ)

என்பது

[உரைப்பாட்டு]

புலைத்தியரைக் கொள்கிற்கொள்

பொருந்தாயாகிற் சாபங்கொள்என்று

சினத்தெழுந்த முனியைநோக்கித்

தேர்வேந்தன் யாதுசொன்னான்

"கொஞ்சிப் பேசுங் குழவிசொற் குற்றத்தால்
வஞ்சித் தன்னை வனமுலைப் பாவினில்
நஞ்சிட் டாலதை நாடி விலக்குநன்
நெஞ்சத் தாருள ரோவிச் சிலத்திலே (குழ்-71)

என்ற அரிச்சந்திரபுராணப் பாடலை இங்கு ஒப்பிடுக.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

எண்ணமின்றிப் பிறர்தங்களுக்கு
* இறுங்கிடிக்க வல்லவர்கள்
தண்ணருளாய்த் தமக்கவலைத்
தாமிடிக்க அறியாரோவென்
றருள்செய்த முனிவையநோக்கி
அரிச்சந்திரன் யாதுசொன்னன்

...ன்று புலைத்தியரைக்
...னே!

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

உன்னையும் அச் சண்டாளனுக்கு
ஆளாக ஒருப்படுத்துவேன்
என்றுமுனி கூறுதலும்
இராசராசன் யாதுசெய்தான்

216 ஈன்றாள் நஞ் சிட்டால்* எவர்பிழைப்பார் இல்லிடமே
சான்றோய்! விழுங்கிற் றரிப்பவர்யார்—ஊ
என்றுங்காப் பாய்நீ இடர்
ஒன்றியெனைக்